

Forflag af Udvalget: Til § 60.

At i 1ste Stykke imellem 1ste og 2det Punctum indskydes: „I disse Tilfælde bør saadan Anmeldelse ogsaa skee af den Huusbonde, der tager Lyendet i Tjeneste“.

vedtoges eenstemmigt med 35 Stemmer.

Som Følge heraf vedtoges det uden Afstemning, at det første Ord i andet Punctum: „Anmeldelsen“ forandres til: „Anmeldelserne“.

Formanden: Vi gaae derefter over til det Endringsforslag, som er stillet til § 62, som er under Forhandling.

Ordføreren: Det er en ligefrem Følge af Afstemningen over § 60.

Formanden: Det kan man dog ikke sige; men det er, som sagt, nu under Forhandling.

Justitsministeren: I Lovudkastets § 64 var der deels paalagt Huusbonden som Pligt at paasee, at Lyendet havde anmeldt sin Tjeneste, og deels at gjøre en vis Befalet Paategning i Skudsmaalsbogen; gjorde han sig skyldig i nogen Forsømmelse i saa Henseende, skulde en Mulct anvendes. Den førstnævnte Pligt faldt bort ved Afstemningen ved anden Behandling, og der blev altsaa kun staaende Mulct for den anden Forseelse; men der blev dog ved anden Behandling i en anden Paragraph optaget en Pligt for Huusbonden i Kjøbenhavn til at anmelde sit Lyende, og idag er det fremdeles vedtaget, at Huusbonden i visse Tilfælde skal anmelde, at han har faaet et Lyende i sin Tjeneste. Forsømmelse heraf maa da ligeledes medføre en Mulct, og det er det, Endringsforslaget gaaer ud paa.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

Forflag af Udvalget til § 62:

At efter Ordene: „der forlader hans Tjeneste“ tilføies: „eller at gjøre den ham efter § 60 paaliggende Anmeldelse“.

vedtoges eenstemmigt med 31 Stemmer.

Formanden: Vi gaae derefter over til de til § 64 stillede Endringsforslag, forsaavidt de ikke allerede ere udsøndrede. Jeg mener, at de 2 Forflag, der ere stillede af Udvalget, hvoraf det første gaaer ud paa, at det 4de Stykke af Paragraphen skal udgaae, og det sidste, at der til Slutningen af Paragraphen skal tilføies et nyt Stykke, staae i saadan Forbindelse med hinanden, at de maae komme under een Afstemning. Er det ikke Udvalgets Mening? (Ordføreren: Jo!)

Ordføreren: Til de Endringsforslag, som Udvalget med Hensyn til denne Paragraph har tilladt sig at stille, er det blevet foranlediget ved den Conference, det har havt med den høitærede Justitsminister, og, uagtet man ikke fandt de Grunde, som han har anført imod Udvalgets principale Indstilling, aldeles overbeviende, har man dog af Hensyn til den særdeles Forekommenhed, hvormed den høitærede Justitsminister ved flere Leiligheder er kommen Udvalget imøde, troet ogsaa i dette Tilfælde at burde lempe sig efter hans Anskuelser, saameget mere, som det da var at vente, at denne Lov, som fra flere Sider er ønsket saameget at maatte udkomme, saameget snarere kunde ventes at udkomme, og man tillader sig derfor at indstille Endringsforslaget til Thingets Billigelse.

Justitsministeren: Jeg tillod mig allerede ved 2den Behandling at anføre de Grunde, som efter min Formenting tale for det Endringsforslag, som nu er foreslaaet af Udvalget, og jeg antydede dengang ogsaa, at jeg vilde i samme Retning stille et Endringsforslag til 3die Behandling. I den Conference, jeg har havt med Udvalget, har dette nu optaget det Endringsforslag, som jeg ellers selv vilde have tilladt mig at stille. Jeg tillod mig ved 2den Behandling blandt Andet at bemærke, at man ikke i denne Lov burde fastsætte nogen særegen Præscriptionstid for Søgemaal, angaaende Fornærmelser i Ord og Gjerning, fordi disse Forseelser ikke burde i Lyendes forholdet være underkastede nogen anden Præscription med Hensyn til Søgemaal end den, der muligen i Almindelighed er begrundet i Loven; forsaavidt slike Sager versere mellem